

ГОДИНА ЛАСК

Непорочно Зачатої Пречистої Діви Марії

8 грудня, 12.00-13.00 год.

ГОДИНА ЛАСК

**Непорочно Зачатої
Пречистої Діви Марії
8 грудня, 12.00-13.00 год.**

Івано-Франківськ
„Нова Зоря“
2007

Г 22 Година Ласк Непорочно Зачатої Пречистої Діви Марії
8 грудня, 12.00-13.00 год. // Упорядник с. Християна
Голомідова МЧСВВ. — Івано-Франківськ: Нова Зоря,
2007. — 40 с.

„Година Ласк Непорочно Зачатої Пречистої Діви Марії“ — ці-
ліві молитви і розважання (упорядниця с. Християна Голомідова)
— це запалений смолоскип, який огріватиме серця вірних шанува-
льників Матері Божої Містичної Троянди. Пречиста Діва 11 разів
появлялася сестрі кармелітці Періні і в одній із Своїх появ лагід-
ним та люблячим голосом промовила: „Я — Непорочне Зачаття,
Мати усіх ласк і Мати Мого Улюбленого Сина Ісуса. Моїм бажан-
ням є, щоб кожного року 8 грудня опівдні була відбута Година
Ласк. Багато духовних благодатей і фізичних благословень отрима-
ють ті, які безперервно будуть молитися цієї години“. Троянда є
знаком любові, а Марія називається трояндою через любов, якою
Її Серце палало завжди до Господа Бога і до нас.

Людська натура (природа) в Ісусі Христі злучена з Божою при-
родою в одній тільки особі — Особі Предвічного Слова. Отже, Се-
рце Ісуса є Серцем Бога і як таке заслуговує на честь і шану. На
думку нашої Церкви, якщо почитаємо зняряддя мук Відкупителя
тому, що тільки діткнулися Його Тіла, то наскільки більше ми по-
винні почитати саме Його Серце — Серце, злучене з Особою Бо-
жого Слова. Св. Церква проголошує і підтримує цю побожність.

Тож нехай цей збірничок молитов і розважань про Ісусові стра-
ждання та про ніжну материнську любов Матері Божої Містичної
Троянди запалює нас до Любови Ісуса і Марії та до молитов за
Церкву і наш народ.

Митрофорний протоієрей о. Іван КОЗОВИК,
цензор Івано-Франківської Єпархії.

60 років тому, у церковці італійського містечка Монті-
хіарі, від 24 листопада до 8 грудня 1947 року, Пречиста
Діва Марія 11 разів появлялася сестрі кармелітці Періні.
Під час першої появи Мати Божа заявила, що хоче бути
знаною як „Містична Троянда“, і що година Її ласк пови-
нна бути установлена восьмого грудня опівдні кожного
року — у празник Її Непорочного Зачаття за григоріянсь-
ким церковним стилем.

16 листопада 1947 року, коли сестра Періна закінчува-
ла своє благодарення після прийняття св. Причастя, по-
бачила вона велике світло, а відтак — Появу Матері Божої
Містичної Троянди. Сестра Періна була настільки звору-
шена красою Пречистої Діви Марії, що почала до Неї
говорити. Тоді несподівано вона відчула немовби поштовх
клякнути перед появою. Мати Божа промовила: „*Мій Син
дуже образений гріхами людей, особливо — гріхами нечис-
тоти. Він уже планує зіслати кару на людство, щоб його
знищити, але Я випросила у Нього милосердя і запобігла
кари. Тому Я тут прийшла — просити покути і каяття за
гріхи нечистоти*“. Тоді Пречиста Діва забажала акту по-
кори від монахині, щоб сестра Періна зробила знак хре-
ста своїм язиком на чотирьох каменях у Святилищі. „*То
буде пригадка для людей, що я тут була, і щоб люди на оці
камені не ставали*“. Відтак Матір Божа ступила на кож-
ний з цих чотирьох каменів. 22 листопада 1947 року с.
Періна відчула велику потребу піти до церкви о 4-ій год.
пополудні. Тоді мати-настоятелька і четверо сестер піш-
ли разом з нею. Коли всі відмовляли вервичку, з'явилася
Пречиста Діва Марія. Вона звеліла зробити знак хреста
на кожному із чотирьох каменів і їх відгородити. Мати Божа
знову просила покути і сказала: „*Покута є нічим іншим,*

як добровільним прийманням усіх наших щоденних хрестів. Незалежно від того, які вони замалі, їх треба приймати з любов'ю“.

Пізніше попросила, щоб сестра Періна знову прийшла 8 грудня опівдні і додала: *„Це буде Моя Година Ласк“*. Монахиня запитала, як має приготуватися на цю годину. На це отримала відповідь: *„Молитися і покутувати, відмовляючи тричі 51 (50) псалом із розпростертими вгору руками. Під час цієї Години Ласк буде роздано багато духовних благодатей. Найбільш затверділі грішники будуть діткнуті ласками від Бога“*. Мати Божа обіцяла, що все буде прощено в цю Годину, навіть неможливі випадки будуть вислухані, якщо на це буде воля Предвічного Отця.

7 грудня 1947 року, коли сестра Періна відчула потребу піти до церкви, то мати-настоятелька і священник пішли з нею. Мати Божа з'явилася з малими дітьми, хлопчиком і дівчинкою, вбраними у прекрасні білі шати. Сестра була певна, що це ангели: такою була їх неземна краса. Пречиста Діва заговорила: *„Завтра Я тобі покажу Моє Непорочне Серце, котре так мало знане людьми“*, — і додала: *— „Є так багато людей, що вже довгі роки сидять у в'язницях, про котрих їхні родини нічого не знають і не чують. Молися за навернення Росії і за вояків, що страждають: їхні жертви і мучеництво принесуть Італії спокій. Тих двоє дітей — це Франциск і Якінта (з Фатіми). Я їх даю тобі за товариство. Ти будеш багато терпіти задля мене. Я від тебе хочу скромності і доброти, як від цих малих дітей“*. Після цих слів Мати Божа всіх поблагословила.

Вже на світанку 8 грудня 1947 року до церковці зблизика і здалека почали сходитися люди. До полудня зібралось близько 10000 осіб. Церковця була виповнена вщерть, а решта людей стояло надворі. Сестра Періна прийшла зі своїми рідними мамою і братами, з матір'ю-настоятелькою і начальником поліції. Усі відмовляли вервичку, як

раптом з'явилось блискуче світло на стелі і показалися сходи від світла до підлоги церкви. Вони були чудово прибрані червоними, білими і жовтими трояндами. Пречиста Діва Марія появилася у сяючо-променистому білому одязі, склавши руки до молитви. Вона стояла на килимі, який покривав сходи, і також був витканий з червоних, білих і жовтих троянд. Усміхаючись, Мати Божа промовила дуже лагідним і люблячим голосом: *„Я — Непорочне Зачаття, Мати усіх ласк і Мати Мого Улюбленого Сина Ісуса. Моїм бажанням є, щоб кожного року 8 грудня опівдні була відбута Година Ласк. Багато духовних благодатей і фізичних благословень отримують ті, які безперервно будуть молитися цієї години“*.

Сказавши це, Мати Божа почала сходити додолу, розкидаючи троянди, аж поки не дійшла до половини сходів, і тоді знову промовила: *„Я дуже задоволена, що бачу нині таку численну присутність людей як доказ їхньої віри“*. Сестра Періна просила про прощення гріхів грішникам, а Мати Божа відповіла: *„Мій Божественний Син покаже стільки свого Найбільшого Милосердя, скільки люди за нього будуть просити і молитися. Я хочу, щоб це було знаним, і щоб переповісти усе Папі (Пієві XII). Скажи, що я хочу, щоб ця Година Ласк була установлена по цілім світі, і щоб навіть ті, що не можуть прийти до церкви в цю годину, могли отримати ласки, молячись удома“*.

Пречиста Діва тоді побажала, щоб виготовили її статую і поставили на місці, де Вона зараз стоїть. Фігура повинна мати назву „Містична Троянда“ і її треба нести в процесії по місту, бо в той час буде роздано багато ласк. Тоді Мати Божа помолилася за хворих, багатьох оздоровляючи на місці. Відтак заявила, що востаннє прийшла сюди, і просила: *„Моліться, плачте і покутуйте на оцих каменях, і ви одержите опіку Мого Материнського Серця“*.

Вимоги Години Ласк

1. Початок одногодинної молитви-розважання — 12 година дня кожного 8 грудня, у празник Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії за григоріянським церковним стилем (Годину Ласк можна відмовляти також 22 грудня — у празник Непорочного Зачаття за юліянським церковним стилем).

2. Година цієї молитви-розважання повинна бути безперервною, без відволікань на розмови, телефонні дзвінки, стук у двері.

3. На початку треба тричі відмовити 51(50) покаяний псалом з розпростертими угору руками, відтак решту часу молитися вервичку, інші молитви, співати побожні пісні, розважати на Страстях Ісуса Христа, молитися у цей час за свою Батьківщину, Церкву, родину, сім'ю.

Примітка. Пречиста Діва Марія просила, щоб цю практику поширити на увесь світ — щоб зблизити людей до Бога і щоб Ісус Христос був любленим кожним серцем. Це є вічна пісня Непорочного Серця Пречистої Діви Марії, тому вона повинна бути також і піснею наших сердець.

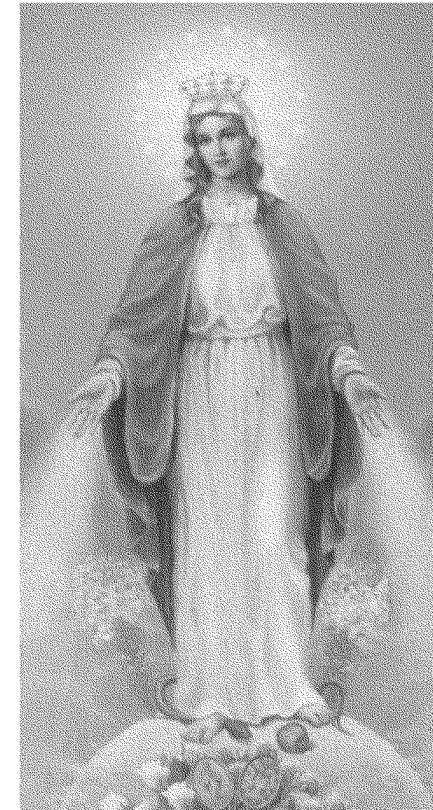
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь (тричі)

Царю небесний, утішителю, Душе істини, що всюди еси і все наповняєш, скарбе дібр і життя подателю, прийди і вселися в нас, і очисти нас від усякої скверни, і спаси, Благий, душі наші.

Запрошуємо на молитву всіх Небесних Ангелів, всіх Святих, всі Небесні Хори, всі Небесні Сили та душі, які терплять в чистилищі, щоб вони разом з нами помолилися, та просимо благословення в Матінки Божої, Непорочно Зачатої, для нашої молитви.

Відмовляємо цю „Годину Ласк“ на більшу славу Божу і честь Пречистої Діви Марії, Непорочно Зачатої, випрошення багатьох ласк і прощення наших провин.

До своїх особистих намірів долучаємо намір випрошення ласк для нашої Батьківщини — України: миру, єдності, побороення зла, переміни сердець. Просимо про благословення та щедрі Божі ласки.

АНГЕЛ ГОСПОДНІЙ

Ангел Господній благовістив Пречистій Діві Марії, і зачала вона від Духа Святого.

Богородице Діво, радуйся, Благодатна Маріє, Господь з Тобою; Благословенна Ти між жінками, і благословенний плід лона Твого, бо Ти породила Христа Спасителя душ наших.

Ось я слугиня Господня: нехай зі мною станеться по слову Твоєму.

Богородице Діво...

І Слово сталося тілом, і оселилося між нами.

Богородице Діво...

Пресвята Богородице, молися за нас!

Благодать Твою, просимо, вливай у серця наші, щоб ми, від ангела спізнавши воплощення Христа Господа, Його стражданням, і хрестом були доведені до слави світлого Воскресіння, благодаттю Господа нашого Ісуса Христа, Якому належить слава на віки вічні. Амінь.

Слава: І нині:

Під Твою милість прибігаємо, Богородице Діво, молитвами нашими в скорботах не погорди, але від бід визволи нас, Єдина Чиста і Благословенна.

ПСАЛОМ 51 (50) (трині)

Помилуй мене, Боже, з великої милости твоєї, і багатством щедрот твоїх очисти мене з беззаконня мого.

Обмий мене повнотою з беззаконня мого, і від гріха мого очисти мене.

Бо беззаконня моє я знаю, і гріх мій є завжди передо мною.

Проти тебе, єдиного, я згрішив, і перед тобою зло вчинив;

То й правий ти в словах твоїх і переможеш, коли будеш судити.

Це бо в беззаконнях я зачатий і в гріхах породила мене мати моя.

Це бо істину полюбив еси, невідоме й таємне мудрости своєї явив ти мені.

Окропи мене іссопом, і очищуся, обмий мене, і стану біліший від снігу.

Дай мені відчути радість і веселість, зрадіють кості сокрушені.

Відверни лице твоє від гріхів моїх, і всі беззаконня мої очисти.

Серце чисте створи в мені, Боже, і духа правого обнови в нутрі моєму.

Не відкинь мене від лиця твого, і Духа Твого Святого не відійми від мене.

Поверни мені радість спасіння твого, і духом владичним утверди мене.

Вкажу беззаконним дороги твої, і нечестиві до Тебе навернуться.

Визволь мене від вини крові, Боже, Боже спасіння мого, і язик мій радісно прославить справедливість Твою.

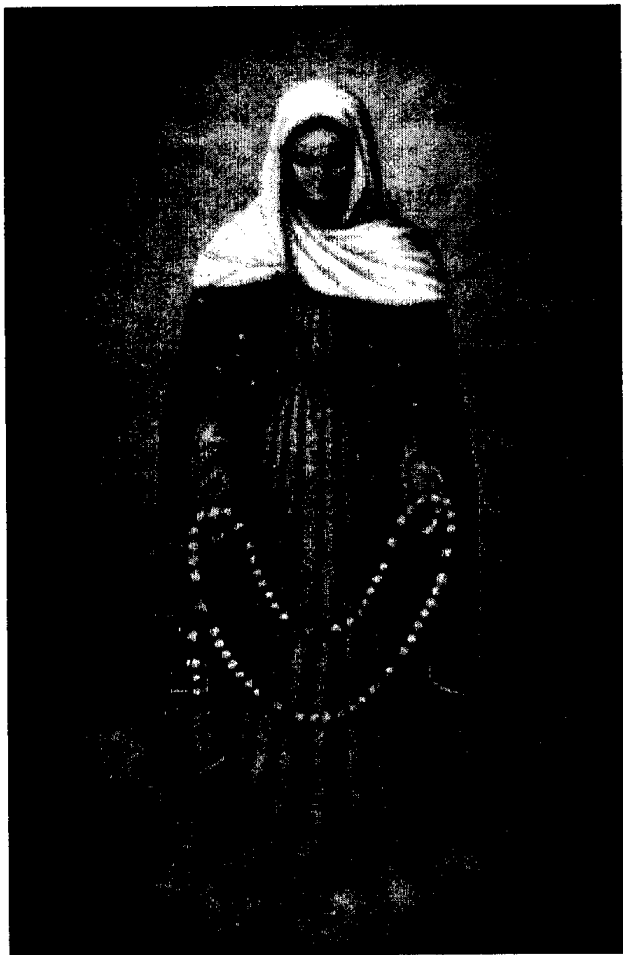
Господи, губи мої відкрий, і уста мої сповістять хвалу твою.

Бо якби ти жертви захотів, дав би я, та всепалення не миле тобі.

Жертва Богові — дух сокрушений, серцем сокрушеним і смиренним Бог не погордить.

Ущаслив, Господи, благоволінням твоїм Сіон, і нехай відбудуються стіни ерусалимські.

Тоді вподобаєш собі жертву правди, приношення і всепалення; тоді покладуть на вітар твій тельців.

СВЯТА ВЕРВИЦЯ

На хрестику:

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі!

Царю Небесний, утішителю, Душе істини, що всюди еси і все наповняєш, скарбе дібр і життя подателю, прийди і вселися в нас, і очисти нас від усякої скверни, і спаси Благий, душі наші.

На першому великому зернятку:

Вірую в єдиного Бога Отця, вседержителя, Творця неба і землі, всього видимого і невидимого.

І в єдиного Господа Ісуса Христа, Сина Божого, єдинородного, від Отця родженого перед усіма віками.

Світло від Світла, Бога істинного від Бога істинного, родженого, несотвореного, єдиносущного з Отцем, що через нього все сталося.

Він задля нас людей і нашого ради спасіння зійшов із небес, і воплотився з Духа Святого і Марії Діви, і став чоловіком.

І був розп'ятий за нас за Понтія Пилата, і страждав, і був похований.

І воскрес у третій день, згідно з Писанням. І вознісся на небо, і сидить праворуч Отця.

І вдруге прийде зі славою судити живих і мертвих, а його царству не буде кінця.

І в Духа Святого, Господа животворного, що від Отця і Сина ісходить;

Що з Отцем і Сином рівнопоклоняємий і рівнославимий, що говорив через пророків.

В єдину, святу, соборну й апостольську Церкву. Ісповідую одне хрищення на відпущення гріхів.

Очікую воскресіння мертвих: і життя майбутнього віку.
Амінь.

На трьох малих зернятках:

1. Слава Отцю, що нас сотворив, і нині і повсякчас, і навіки вічні. Амінь.

Богородице Діво, радуйся, благодатна Маріє, Господь з Тобою; Благословенна Ти між жінками і благословенний плід лона Твого, бо Ти породила Христа Спаса, Ізбавителя душ наших.

2. Слава Синові, що нас відкупив і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородице Діво...

3. Слава Духові Святому, що нас просвітив, і в святій католицькій вірі утвердив, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородице Діво...

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

О наш любий Ісусе, прости нам наші гріхи, захорони нас від пекельного вогню, запровадь до неба усі душі, а особливо ті, які найбільше потребують Твого милосердя.

Свята і Непорочно Зачата Пречиста Діво Маріє, заступайся за нас, що до Тебе прибігаємо.

О Мати Божа, зішли на все людство полум'я Своєї любові тепер і в годині нашої смерті. Амінь.

Прийди, Святий Духу, прийди, через могутнє заступництво Непорочного Серця Пречистої Діви Марії, Твоєї найулюбленішої обручниці.

РОЗВАЖАННЯ СТРАСТНИХ ТАЇНСТВ

*(Уривки з книги Анни Катерини Еммеріх
„Жива Євангелія“)*

ПЕРШЕ СТРАСТНЕ ТАЇНСТВО РОЗВАЖМО, ЯК ГОСПОДЬ НАШ ІСУС ХРИСТОС В ОЛИВНОМУ ГОРОДІ КРОВАВИМ ПОТОМ ОБЛИВАВСЯ

*Ісусе, дозволь мені (нам) супроводжувати Тебе на
Хресній Твоїй Дорозі.*

Покинутий, залишений у Своєму людському естві, молячись Богові з невимовною скорботою, сумом та жахом, Спаситель упав долілиць. І побачив ще виразніше, ніж раніше, гріхи усього світу в їхньому безмежному лукавстві, в різноманітних образах та формах. І все це Він брав на Себе! В молитві, з якою звертався до Свого Небесного Отця, Спаситель запропонував Себе в покуту за незліченні людські гріхи!

Господь був пригнічений цією прірвою злочинів, але його душа любила безмежною любов'ю Бога та людину. І Христос взяв на себе цей жахливий тягар.

Спаситель з великої любові до нас погодився прийняти у Свою душу усі страждання, що нас зцілюють, що повинні оздоровити, спасти, відродити людство!

Спочатку Господь навколішках спокійно молився, але потім його душу, втомлену, приголомшену безміром і тягарем людських гріхів, невдячністю у ставленні до Бога, охопив такий жах, що тремтячи, і здригаючись, Він вигукнув: „Авва, Отче! Чи можливо, щоб ця чаша минула Мене? Отче Мій, Ти все можеш! Забери від Мене чашу

оцю“. Однак тут же додав: „Але нехай буде не Моя воля, а Твоя!“

Воля Спасителя була волею Отця. І Господь через Свою безмежну любов до людей прийняв усю слабкість людського ества.

Печера, в якій Він перебував, наповнилась гидкими примарами. Усі гріхи, усі злочини, усі вади, усі муки і невдячність напосідали на Нього одночасно. Жах перед смертю, нав'язаний Його людській природі, і тягар Його Відкупної Жертви, підступили до Нього в найжахливіших виявах. Спаситель упав зі схрещеними руками. Холодний піт покривав Його Обличчя. Він тремтів в передсмертній борні.

Після того, як Господь витерпів цю боротьбу і покотився волі Свого Небесного Отця, інші невтішні видіння з'явилися перед Його душею. Виникло болюче питання, яке ставить перед собою людина, коли вирішує принести себе в жертву: „Що ж буде з цієї жертви?“. І після цього питання з'явилось жахливе видовище безраднісного, жалюгідного майбутнього, яке так сильно ранило Його любляче Серце!...

Можливі картини людської невдячності, розбещеності християн, увесь тягар гріхів, які Він взяв на Себе і через які мав страждати: усі ці видіння насунулися на нього з величезною силою і швидкістю. Ісус Христос змагався з відразою Свого людського ества аж до такого страждання.

Стікала цівками кров по Обличчю Спасителя. Його щоки були блідими, волосся, що завжди спадало на плечі, злиплося від Крові і скуйовдилось; борода також була закривавлена та скуйовджена.

Під час мук Христа, Його страшної передсмертної туги, Божа Матір була в домі Марії, матері Марка. В глибо-

кому горі разом з Марією Магдалиною і Марією Вона була в саду біля будинку. Декілька разів Вона втрачала свідомість: Божа Матір духовними очима сприймала страждання Свого Сина. Духовними очима Вона побачила, як кривавий піт стікав по щоках її Божественного Сина, і, здавалося, Вона простягла руки, щоб витерти Його. Спаситель бачив її тривогу, був глибоко вражений ніжним співчуттям Своєї Матері і хвилинами навіть шукав її підтримки.

Господь молився в печері. Людська природа в ньому чинила опір стражданню. Він увесь тремтів у знеможі, а потім знову сказав: „Отче мій, якщо можеш, забери від Мене чашу оцю. Але хай буде воля Твоя, а не Моя!“

Тоді відкрилась перед ним прірва, і від Його погляду пішли світлі промені, які полинули до самісінького дна аду. Він побачив Адама та Єву, патріархів і пророків, батьків Пресвятої Діви Марії, Івана Хрестителя та праведників, що чекали на його зішествя в ад. Смерть Відкупителя мала відкрити для них Небо і вивести їх усіх з темниці.

Це заспокоїло і зміцнило Його. Після цього Ангели показали Йому сонм святих майбутнього, які, поєднавши власні подвиги та боротьбу з заслугами Його Страждань, увійдуть завдяки Йому в Лоно Отця Небесного. Так Христові була надана можливість побачити усю силу та благість дій Його Страждань і смерті.

Ангел зійшов до Спасителя. В руках він тримав Чашу. Над Чашою було видно невеличку, завбільшки з квасоллю, частку хліба овальної форми, яка випромінювала ясне світло.

Ангел вклав в Його уста хліб, що світився, і дав Йому випити з Чаші. Христос прийняв Чашу своїх Страждань і отримав силу їх витримати.

Отче наш...

Богородице Діво, радуйся... (10 разів)

Слава Отцю і Сину і Святому Духові ...

О наш любий Ісусе...

Свята і Непорочно Зачата...

О Мати Божжа...

Прийди, Святий Духу, прийди...

ДРУГЕ СТРАСТНЕ ТАЇНСТВО

РОЗВАЗМО, ЯК ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА БИЧУВАЛИ

Кати наблизилися до Спасителя з різками, бичами та мотузками. Було їх шість чоловік. То були раби і злочинці — єгиптяни. Вони мали в собі щось звіряче, диявольське.

Поки вони вели Спасителя, то били Його своїми мотузками, хоч Він зовсім не опирався. Неможливо описати всю жорстокість, з якою раби, ці люті пси, поводилися зі Спасителем. Вони зірвали з Нього одяг, і штохнули на землю. Спаситель тремтів та хитався. Він Сам знімав своїми закривавленими пальцями Свій одяг. Його били, шматували Його Тіло, а Він зі зворушливою покійністю продовжував молитися.

Наш Господь і Спаситель, Син Бога Всемогутнього, істинний Бог і чоловік — тремтів і згинався під ударами. Він плакав і Його жалібний стогін, тихий і зворушливий, і Його благання й молитви, зливалися зі свистом різок та мотузок.

Тіло Спасителя покрилось чорними та червоними, плямами, текла кров, Господь стогнав і тремтів.

Два нові кати зі свіжими різками з люттям накинлись на Спасителя, їхня жорстокість видавалась ненаситною. Ці різки були гілками терену з колючими шпичаками.

Все Тіло Спасителя було пошматоване — на цьому не було жодного живого місця.

Декілька разів під час бичування Ангели в сльозах наближались до Спасителя. Вони молилися. Чути було і молитви, які Господь безперервно посилав до Свого Отця Небесного під час Своїх довгих та тяжких мук, молитви за весь рід людський.

Коли Спаситель лежав розпростертий біля підніжжя колони, Ангел дав Йому сяючу поживу, щоб підтримати на силі.

Бичування закінчилось біля дев'ятої години ранку. Пресвята Діва Марія була накрита покривалом і із невимовним стражданням переживала все, що відбувалося з її Божественним Сином. Час від часу жалібний стогін зривався з її вуст, очі були повні сліз.

Отче наш...

Богородице Діво, радуйся... (10 разів)

Слава Отцю і Сину і Святому Духові....

О наш любий Ісусе...

Свята і Непорочно Зачата...

О Мати Божжа...

Прийди, Святий Духу, прийди...

ТРЕТЄ СТРАСТНЕ ТАЇНСТВО

РОЗВАЖМО, ЯК ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА КОРОНУВАЛИ ТЕРНОВИМ ВІНКОМ

Коронування Спасителя терновим вінком відбувалося у внутрішньому дворі вартового посту. Тих нещасних, що влаштували собі розвагу із знущань над Спасителем, було майже п'ятдесят чоловік. Це були раби, слуги, сторожа тюрем і ті, хто бичував Його. Сміхом та образами воїни спонукали ворогів Спасителя вигадувати для Нього нові й нові муки та знущання. Сміх діяв на них так, як оплески на комедіантів. Кати поставили Спасителя серед подвір'я біля підніжжя старої колони, в ній було видно отвір, куди раніше вставляли стержень. На нього поставили низенький стілець, на який висипали гострого каміння та скалок, розбитого посуду. Потім вони брутально зірвали з Господа одяг і накинули Йому на плечі старий червоний плащ, який ледь сягав Його колін. Цей плащ вони знайшли у в'язниці, в нього зодягали злочинців після бичування на знак зневаги. Спасителя підвели до сидіння, покритого камінням і скалками, і змусили Його сісти на нього, не звертаючи уваги на Рани. Одягнули на голову терновий вінок і змусили на чоло сильно притиснути. Одягнувши вінок, вони вклали в руку Спасителя палицю. Все це робили, знущаючись, вдаючи, що відбувається коронування царя. Потім вирвали палицю з Його рук і вдарили Спасителя нею по Голові, аж очі Його наповнились Кров'ю. Глузуючи, кланялись перед Ним, виривали язик, били по щоках, плювали в обличчя, промовляючи: „Вітаємо Тебе, Царю Юдейський“.

А Господь страждав, жажлива спрага мучила Його. Після бичування Ісуса трясло як у лихоманці. Все Тіло Його було пошматоване. І лише Кров, що текла з Голови, зрошувала Його язик та висохлі, запеклі уста.

Спасителя катували півгодини. Потім Його повели до палацу Пилата. На Ньому був терновий вінок, в руках – палиця, що мала символізувати скіпетр, а на раменах був накинутий плащ з червоного лахміття.

Коли Його привели до Пилата, Пилат показав на Нього і сказав: „Це людина!“ Страшний вигляд Боголюдини – пораненої, втомленої, роздягнутої і разом з тим покірної та сповненої любові, ще більше збуджував лють книжників, первосвящеників і натовп.

Під час цих подій Спаситель і Його Пресвята Мати безперервно молилися за цих нещасних, незважаючи на всі свої Страждання, на варварські знущання, на ганебні муки та всю лють та жорстокість своїх ворогів та їхніх приборників.

Отче наш...

Богородице Діво, радуйся ... (10 разів)

Слава Отцю і Сину і Святому Духові...

О наш любий Ісусе...

Свята і Непорочно Зачата...

О Мати Божя...

Прийди, Святий Духу, прийди...

ЧЕТВЕРТЕ СТРАСТНЕ ТАЇНСТВО

РОЗВАЖМО, ЯК ГОСПОДЬ НАШ ІСУС ХРИСТОС НІС ВАЖКИЙ ХРЕСТ НА ГОЛГОФУ

Вирок винесений Пилатом Спасителеві був — „Смерть на Хресті.“ Після винесення вироку Спаситель був у повній владі катів, які знущалися з Нього як тільки могли. Їхній жорстокості не було меж.

Кати зібрали все необхідне для розп'яття. Все готувалось для скорботної і тяжкої Дороги, якою Спаситель нестиме гріхи світу, проливаючи Кров, Святу Кров, яка має звільнити людство.

Коли Спаситель побачив біля Своїх ніг Хрест, став на коліна, обійняв його і тричі поцілував з тихою молитвою вдячності за визволення роду людського. Визволення, яке щойно почалося.

Існував звичай, згідно з яким священник цілував вівтар, на якому вперше приступав до заколення жертви. Так і Спаситель цілував Хрест — вічно священний вівтар кривавої і викупної Жертви.

Кати поставили Спасителя на коліна і поклали на Нього Хрест. Його підвели з колін і Він відчув на Своїх плечах весь тягар Хреста. Нам доведеться нести свій хрест за Ним згідно з Його вічно справедливим і святим словом.

Рушили. Небо зі співчуттям дивилося на урочисту процесію Царя царів, а земля — як на крайне приниження. До кінця Хреста були прив'язані дві мотузки, і два кати тримали цей кінець піднятим, щоб він не чіплявся за дорогу. Навколо Спасителя було четверо катів, які тримали чотири мотузки, прив'язані до пояса Спа-

сителя. Поділ Його верхнього одягу був піднятий і прикріплений до пояса.

Спаситель ішов, хитаючись. Він зігнувся під величезним тягарем, покладеним на Нього.

Коли Спаситель дійшов до величезної брудної калабані, то зупинився, не мав сили іти далі. Кати ногами шарпали і брутально та жорстоко штовхали Його. Божественний Хрестоносець впав навznak на камінь, і Його тягар впав разом з Ним. Марно Спаситель простягував руки, благаючи допомогти Йому підвестися: ніхто не прийшов на допомогу.

Його з жорстокістю підвели і знову поклали на Його плечі Хрест. Страждаючи, Він продовжував Свою Дорогу.

Після зачитання вироку Скорботна Мати Спасителя разом зі святими жінками та Іваном обійшла всі місця, відзначені особливими стражданнями Христа. Вона хотіла бачити як Він несе Хрест і благала Івана, улюбленого учня, повести Її туди, де Він ітиме. Вони зупинились біля воріт, вглядаючись в процесію, що з'явилась вдалині. Пресвята Мати простягнула руки до Свого Сина, щойно побачивши Його. Вона побачила Свого Сина, Святого зі святих, Відкупителя людей. Він хитався і ледве тримався на ногах. Його Мати в пориві скорботи та любові до Нього не бачила ні катів, ні воїнів. Вона пробігла ті кілька кроків, що відділяли Її від Спасителя, відсторонила катів, що мучили Його, впала перед Ним на коліна і обняла Його. Вони перекинулись словами „Сину Мій!“ — „Мати Моя!“.

Наступило сум'яття, кати не вгавали, але багато воїнів було глибоко зворушені. Ці воїни відвели Пречисту Діву, і жоден кат не доторкнувся до Неї.

Спаситель продовжував Свій Хресний шлях. Через деякий час Йому довелося пройти через великий камінь і Він знову впав. Фарисеї, що керували процесією, говорили воїнам: „Він не дійде до Голгофи, пошукайте когось, хто допоміг би нести Хрест“.

В цей час вулицю переходив поганин Симон Кириней з трьома синами. Воїни схопили його і наказали нести Хрест. Симон спочатку відмовився. Він не хотів бачити побитого Спасителя, Його брудного одягу. Але коли зустрів сповнений Божественної любові благаючий погляд Спасителя, відчув співчуття. Симон допоміг Спасителеві підвестися і кати поклали йому на плечі одну з перекладин Хреста. Симон йшов за Спасителем, полегшуючи таким чином Його тягар.

Процесія проходила повз будинок, в якому жила Серафія, дружина Сіраха, члена синедріону. За свою відданість Спасителю, потім вона отримала ім'я Вероніка (від слова „істинна“).

Коли процесія наблизилась, вона вийшла на вулицю. Її намагались відтіснити. Але любов, прагнення заспокоїти Божественного Учителя дали їй надзвичайну силу: вона відштовхнула воїнів та катів, стала на коліна перед Спасителем, подала йому хустку і промовила: „Дозволь мені витерти Обличчя мого Господа“. Спаситель взяв лівою рукою хустку і приклав до Свого закривавленого Обличчя, потім повернув хустину благочестивій жінці і подякував їй. Серафія з трепетом поцілувала її і заховала під покривало біля серця.

Вже вдома Серафія поклала хустину на стіл. На хустині проступало скорботне, страшне в своєму стражданні і справжнє криваве зображення Обличчя Спасителя. Серафія стала перед хустиною на коліна і промовила: „Тепер я можу відмовитись від усіх благ світу, бо

Господь мій залишив мені дорогоцінний доказ Своєї благодаті та любові!“.

Коли процесія наблизилась до південно-західної брами, сторожа ще більше розлютилась. Дорога була нерівною, з великою калабанею посередині. Кати потягли вперед. Симонові Киринею вдалося обійти її, Хрест похитнувся, і Спаситель впав в брудну калабаню. Симонові коштувало багато зусиль втримати Хрест. Господь тоді чітко промовив голосом, надірваним від страждань: „Горе, горе тобі, Єрусалиме! Я любив тебе, Я хотів зібрати дітей твоїх, як квочка збирає курчат під свої крила, а ти проганяєш Мене з усією жорстокістю поза стіни свої!“

Удари катів змусили Господа піднятися і йти далі.

Процесія наближалась до гурту жінок, які плакали голосно, висловлюючи свою скорботу криками та риданнями. Жінки хотіли подати Спасителеві, згідно з Юдейським звичаєм, полотно, щоб витерти Обличчя. Спаситель повернувся до них і сказав: „Доньки єрусалимські, не плачте за Мною, плачте за собою та своїми дітьми, бо прийде хвилина, коли скажуть: „Щасливі неплідні, щасливі лона, що не зачали, і груди, які не годують! Тоді скажуть горам: впадіть на нас! І пагорбам: накрийте нас! Якщо так чинять з зеленим деревом, то що буде з сухим?“

Потім Господь сказав ще кілька слів, щоб заспокоїти їх: „Ваші сльози не залишаться без нагороди, і ви підете кращою дорогою, ніж йшли досі“.

Процесія рушила далі. Між брамою та Лобним місцем була важка та кам'яниста дорога. Воїни посилили удари, щоб змусити Спасителя йти швидше. В тому місці, де стрімка дорога повертає на південь, Спаситель знову впав. І це падіння було особливо тяжким та болісним...

Знову Його почали бити, щоб змусити встати та йти. Він знову впав, дійшовши до скелі, на якій мав померти...

Отче наш...

Богородице Діво, радуйся ... (10 разів)

Слава Отцю і Сину і Святому Духові...

О наш любий Ісусе...

Свята і Непорочно Зачата...

О Мати Божя...

Прийди Святий Духу, прийди...

П'ЯТЕ СТРАСТНЕ ТАЇНСТВО

РОЗВАЗМО, ЯК ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА РОЗІП'ЯЛИ

Нарешті Спаситель зійшов на насип, що відділяв вершину від решти гори. Коли святі жінки побачили, як вели Господа, вони дали гроші одному чоловікові, щоб той через катів передав Спасителеві посудину з освіжаючим напоєм, аби хоч трохи полегшити Його страждання. Але негідники самі випили вино.

Кати мали з собою дві посудини темного кольору. В одній — оцет та жовч, у другій — вино, спирт та миро. Вони приклали до вуст Спасителя першу, але Він спробував і відштовхнув її.

Кати зірвали одяг, що покривав рамена Спасителя, зняли пояс, на якому тримались мотузки. Його власний пояс та нараменники, що були на Ньому. Брутально зірвали з Тіла туніку через покриті закривавленими

Ранами Голову, нараменник, оголивши покриті Ранами груди. На Його плечі була глибока аж до кістки Рана — від важкого Хреста. Просякнуті Кров'ю шматочки вовни прилипли до Його Ран.

Кати розпростерли Спасителя на Хресті. Живе втілення Страждання, Він Сам ліг на нього. Вони поклали Господа на спину. Один з катів вперся коліном в груди Спасителя, інший тримав розкритою долоню, яка інстинктивно стискалась, третій увігнав великий та довгий цвях в руку, яка так часто благословляла та зцілювала.

Жалібний та стриманий стогін виривався з вуст Спасителя. Його Кров стікала на руки катів. Пресвята Діва тихо стогнала, і здавалось, що Вона майже непритомна (Вона відчувала всі страждання Свого Сина).

Спасителя розіп'яли. Він стогнав і не припиняв молитися, повторюючи пророцтва та псалми, що якраз в ці хвилини збувалися на Ньому.

Голова Його впала на груди, а терновий вінок заважав Йому підняти Голову без страждань. Груді Господа були розірвані, плечі, лікті, зап'ястя рук витягнуті та викручені. З відкритих Ран на руках Кров текла потоками, а груди були розірвані так, що навіть виднілись оголені ребра.

Незважаючи на величезну кількість Ран, які мали спотворити Його, Тіло Господа і на Хресті зберігало вигляд шляхетності, благості, гідності та благодаті, що розчулювало серце до сліз. Син Бога живого, вічна Любов, що офірувалася в часі, був прекрасним, дивним в чистоті та святості Своїй, в тілі Ягняти Божого, що проливало Свою Кров, обтяжену гріхами усіх людей справіку.

О пів на першу сонце раптом затьмарилось. Небо потемніло. З'явилися зірки й почали світити червонястим світлом.

В суцільній темряві і тиші, серед жаху, що оповив серця, Спаситель страждав один, без утіхи. Він відчував те, що серед найгірших страждань терпить людина, зовсім залишена без утіхи небесної та земної. Лише віра, надія і любов підтримують душу серед пустелі випробувань та смертельного жаху.

Своїми Хресними Страстями Спаситель вистраждав нам ласку переможно зносити важке випробування повної опущеності, бо Господь Своєю бідністю та муками за нас, грішників, приєднав нас до Тіла Святої Церкви. І, приєднані до неї, ми можемо не боятися повного відчаю в нашу останню хвилину, коли навколо темрява і немає утіхи, немає світла...

Сім пророчих слів, промовлених Спасителем під час розп'яття:

— До своїх ворогів: „Отче, прости їм, бо не знають, що творять!“ і продовжував мовчки молитись за них.

— Розкаяному розбійнику Дімасу: „Істинно кажу тобі: ще сьогодні будеш зі Мною в раю“.

— Страждальній Матері: „Жінко, ось син Твій, він буде Твоїм сином, наче б Ти справді дала йому життя“,

— а учневі Іванові — „Ось Матір твоя“.

— Відчуваючи свою покинутість промовив до Отця Небесного з тугою: „Боже Мій, Боже Мій! Чому Ти залишив Мене?“

— Будучи зовсім виснаженим промовив: „Я спраглий“. „Мої близькі не здогадались дати Мені склянку води. Так і мало бути, щоб збулось написане“.

— Останніми були слова: „Здійснилося“. Відтак підняв Свою Голову і голосно вигукнув: „Отче Мій! В руки Твої віддаю душу Свою“.

І вигук цей водночас гучний і короткий, наче пронизав Землю та Небо. Голос Божий — Голос урочистий і страшний — почувся серед мовчазної природи. Здійснилося! Душа Спасителя покинула Його Тіло і яскравою блискавкою спустилась вздовж Хреста в глибину землі в супроводі осяяних Ангелів, щоб проникнути в пекло.

Останній вигук Спасителя вразив усіх, хто чув його. Земля розверзлась, віддаючи свідчення Своему Творцю і меч скорботи пронизав душі тих, хто любив Христа.

Друзі помогли підвестись Страждальній Матері. Вона знову відкрила Свої очі і побачила Тіло Свого Сина, зачатого від Святого Духа, Тіло від Її Тіла, Серце від Її Серця, святий храм, створений Силою Божою в Її лоні і тепер зруйнований, позбавлений всієї Своєї краси! Відлучений від душі, підвладний законові природи, якої Він був Творцем в її досконалості, природи, зруйнованої гріхом людини.

Пречиста Богоматір мала побачити Його розтерзаного, спотвореного, зганьбленого руками тих, кого Він хотів врятувати і відродити, для чого й прийшов на світ. Принижений, зневажений, на Хресті Він був поміж вбивцями — розбійниками. Він, Спаситель, був подібний на хворого на проказу. Він — втілення Краси, Істини та Любові!

Отче наш...

Богородице Діво, радуйся...(10 разів)

Слава Отцю і Сину і Святому Духові...

О наш любий Ісусе...

Свята і Непорочно Зачата...

О Мати Божжа...

Прийди, Святий Духу, прийди...

Під Твою милість прибігаємо, Богородице Діво...

АКТ НАДОЛУЖЕННЯ НАЙСВЯТІШОМУ СЕРЦЮ ХРИСТОВОМУ

Покірно припавши перед Тобою, Божественне Серце Ісусове, відновляємо пожертвування себе самих, з любові до Тебе, як винагородження за всі зневаги і кривди, якими ми чи інші люди Тебе колись образили.

Тому ми заявляємо, що:

Чим більше світ буде висміювати і хулити таїнства католицької віри — тим сильніше ми віримо в них, о Божественне Серце Ісусове.

Чим більша зневіра сприятиме втраті надії на вічне спасіння — тим більше надіємось на Тебе, о Серце Ісусове, одинока надіє людей.

Чим більше сердець буде відкидати Твою ласку — тим більше любимо Тебе, о безконечно Любові гідне Серце Ісусове.

Чим більше невірство зневажатиме Твоє Божество — тим більше величаємо Тебе, о Божественне Серце Ісусове.

Чим більше світ буде забувати Твої заповіді та їх переступати — тим вірніше хочемо їх заховувати, о Божественне Серце Ісусове.

Чим більше Твої св. Тайни будуть в погорді і забутті — тим більше хочемо їх приймати з любов'ю та пошаною, о Чоловіколюбиве Серце Ісусове.

Чим більше Твої почесті, гідні чесноти, будуть непізнаними — тим більше хочемо їх наслідувати, о Серце Ісусове, Прообразе всіх чеснот.

Чим більше пекло працює над згубою душ — тим більше нехай розмолиться наша ревність, для їх рятунку, о Серце Ісусове, Найбільший Ревнителю людських душ.

Чим більше пожадання світу та гордість загрожують знищенням самовідречення і вірності обов'язкам — тим більше хочемо піддати себе духові жертви та самовідреченню, Серце Ісуса, зневагами насичене.

Чим з більшою силою пекельні ворота нападають на Твою св. Церкву — тим вірніше будемо її триматися, о вірне Серце Ісусове.

Чим більше світ противиться найвищій владі Святішого Отця — тим більше, з дитинним довір'ям, будемо Його слухати і з покорою підемо за Його проводом, о Серце Ісусове, Предвічна Премудросте.

Чим більше самолюбство людей роз'єднує — тим сердечніше хочемо любитися, як члени однієї Божої родини, о пребагате любов'ю Серце Ісусове.

О Божественне Серце Ісусове, дай нам свою ласку, так сильну і діяльну, щоб ми, вірні діти Твоєї св. Церкви, стали серед світу Твоїми Апостолами, а у вічності Твоїм вінцем. Амінь.

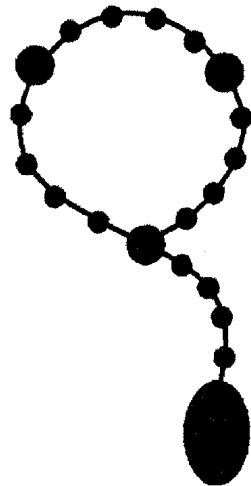

АКТ ОСОБИСТОГО ВІДДАННЯ СЕБЕ ПІД ОПІКУ МАТЕРІ БОЖОЇ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ

Мати Божа, Непорочна Маріє!

Це я (ім'я) посвячую Тобі тіло і душу мою, всі молитви і терпіння, все чим є і що посідаю. З бажанням у серці віддаюся Тобі в неволю любові. Залишаю Тобі право розпоряджатися мною для спасіння людей і допомоги Церкві, якої Ти є Матір'ю. З цього часу прагну все робити з Тобою, через Тебе і для Тебе.

Маю переконання, що власними силами нічого не зможу зробити, а Ти можеш усе, що є волею Твого Сина, бо завжди перемагаєш. Вчини так, Царице Неба, опоро вірних, аби моя родина, парафія і вся Україна, були правдивим Царством Твого Сина. Амінь.

*Вервиця до Непорочного Зачаття
Пречистої Діви Марії*

ВЕРВИЧКА ДО НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ДІВИ МАРІЇ

(Уложив св. Іван Берхманс)

— *В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь (тричі)*

— *Царю Небесний...*

— *Нехай буде благословенне Святе і Непорочне Зачаття Пречистої Діви Марії (тричі)*

1. На великому: Нехай буде благословенне Святе і Непорочне Зачаття Пречистої Діви Марії. Просимо Бога-Отця про почуття глибокої пошани до Пречистої Діви Марії. „Отче наш...”

На малих: Звеличуємо чесноти Пречистої Діви Марії поглядом Бога — Її віру, дитинну довіру, любов і побожність враз з підданням волі Божій.

„Богородице Діво...” (4 рази) „Слава Отцю, і Сину...”

2. На великому: Нехай буде благословенне Святе і Непорочне Зачаття Пречистої Діви Марії. Просимо Бога-Сина про почуття великої віри в безграничну доброту Його Матері. „Отче наш...”

На малих: Звеличуємо чесноти Пречистої Діви Марії поглядом своїм — Її покору, чистоту, мужність і убожество. „Богородице Діво...” (4 рази) „Слава Отцю, і Сину...”

3. На великому: Нехай буде благословенне Святе і Непорочне Зачаття Пречистої Діви Марії. Просимо Бога-Святого Духа про вдячність за ласки, отримані за заступництвом Його Пречистої Нареченої. „Отче наш...”

На малих: Звеличуємо чесноти Пречистої Діви Марії поглядом ближніх — Її любов, послух, милосердя і скромність. „Богородице Діво...” (4 рази) „Слава Отцю, і Сину...”

ВЕЛИЧАЛЬНА ПІСНЯ

Богородицю і Матір Світла піснями звеличаймо.

Величає душі моєї Господа, і дух мій радіє в Бозі, Спасі моїм.

Чеснішу від херувімів, і незрівнянно славнішу від серафімів, що без зотління Бога Слово породила, сущу Богородицю, тебе величаємо (пісня кожного стиха).

Бо він зглянувся на покору слугині своєї, ось бо віднині убажатимуть мене всі роди.

Велике бо вчинив мені Всемогутній, і святе ім'я його. Милосердя його з роду в рід на тих, які бояться його.

Він виявив потугу рамени свого, розвіяв гордих у задумах їхніх сердець.

Могутніх скинув з престолів, підняв утору смиренних; наситив благами голодних, багатих же відіслав з порожніми руками.

Він пригорнув Ізраїля, слугу свого, згадавши своє милосердя, як обіцяв був батькам нашим – Авраамові і його потомству повіки.

Під Твою милість.....

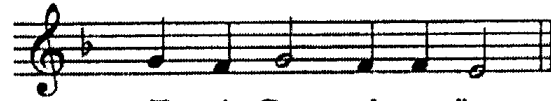

Величає душа моя Господа (Пісня Богородична)

1 Стих:

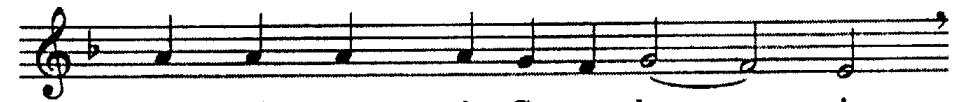
Ве-ли-ча-є ду-ша мо-я Гос-по-да, і дух мій ра-ді-є

в Бо-зі, Спа - сі мо-їм.

Чес-ні-шу від Хе-ру-ви - мів і не-зрів-нян-но

слав - ні - шу від Се-ра-фи - мів,

що без зо-тлін-ня Бо-га Сло-во по-ро-ди - ла,

су-шу Бо-го-ро-ди-цю, Те-бе ве-ли-ча-є-мо. *і т.д.*

Закінчення на останнім стиху:

Те-бе ве-ли-ча - - - - - є - мо.

Молитви, які можна змовляти після закінчення Години Ласк

Акти любові до Матері Божої

Люблю Тебе, о Маріє, прекрасна і без плями первородного гріха зачата.

Люблю Тебе, о Маріє, Улюбленице Святого Духа, Святине Тройці Пресвятої, Світанкова Зоре, Сонця справедливості, нова Єво, обіцяна отцям нашим стерти голову пекельного змія.

Люблю Тебе, о Маріє, радосте Ізраїля, Твоє Ім'я повне благословення; біла ліліє, що поміж терням променіє; найчистіша Дівиче з усіх створінь; з дитинства Богу посвячена.

Люблю Тебе, о Маріє, славо Святої Церкви, красо християн, уяво славних невіст Старого Завіту, обіцяна через Пророків, благословенна поміж усіма жінками.

Люблю Тебе, о Маріє, Царице Ангелів і людей; грозо духів темряви; обороно грішників; опоро слабких і вершино усіх вибраних.

Люблю Тебе, о Маріє, Повірнице ласк Божих, котри ми щедро усіх нас обдарувала; Потішителько засмучених, вмираючих і Опікунко для всіх, котрі Тебе кличуть.

Люблю Тебе, о Маріє, найласкавіша Мати для всіх Своїх дітей; Брамо до місця хвали і вічної радості; Мати, що притягує дітей запахом чеснот Своїх і провадить їх до надбань вічних. Амінь.

Молитва величання Серця Марії

О, найулюбленіше Серце Непорочної Матері, Серце найсвятіше, найчистіше, найдосконаліше, джерело невичерпних ласк, доброти, лагідності, милосердя і любові.

Серце понад усі людські серця, вершино усіх чеснот, найдосконаліший образ Серця Ісуса, яке завжди горить палкою любов'ю і любить Бога більше, ніж усі Ангели Неба разом узяті. Ангели і Святі віддають більше хвали Пресвятій Тройці, аніж усі інші сотворіння, а Ти, о Серце Пресвятої Марії любиш Бога понад них усіх. Прошу Тебе, наймиліша Мати, замкни мене у Своему Серці, щоб відтоді я належав(ла) лише Богові та Тобі. Амінь.

Молитва серця, повного подяки

Прославляю Тебе, о Серце Марії, Матері Милосердя, з найглибшою шаную.

Дякую Тобі за милосердя, котре випросила мені, бачачи усі мої упадки.

Дякую Тобі за всі ласки і блага, котре мені Твоє Материнське Серце випросило.

Єднаю мою молитву з чистими душами, котрі Тебе почитають, вихваляють, люблять і мають надію на Тебе, що Ти, о Мати, від гріха мене збережеш і спасеш. Амінь.

Молитва

На честь Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії

(Хто відмовляє цю молитву три рази вранці і ввечері, отримає відпуст 600 днів)

На честь Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії:
Богородице Діво...

О, Маріє, моя добра Мати, хорони мене від тяжкого і легкого гріха під час цього дня (ночі). Через Твоє Непорочне Зачаття, о Маріє, очисти моє тіло і освяти мою душу.

в кінці 12 разів:

Маріє, надіє наша, май милосердя над нами!

Молитва

На честь Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії

*(Хто витримає до кінця свого життя,
вірне відмовлення цього набоженства,
отримає ласку спасення від вічного засудження)*

Вся Ти прекрасна, о Маріє! Вся Ти прекрасна, о Маріє! І первородний гріх не сплямив Твоєї душі. І первородний гріх не сплямив Твоєї душі.

Ти радість Ізраїля, Ти прикраса людського роду, Ти заступниця грішників. О, Маріє, о Маріє, Діво наймудріша, Мати найласкавіша, молися за нас, заступайся за нас до Ісуса Христа, Господа нашого. В Зачатті Твоїм, Діво Ненарушена залишилась, молися за нас до Отця, Якого Сина породила.

Боже, Ти через Непорочне Найсвятіше Марії Діви Зачаття гідне Синові Твоєму помешкання зготовив: просимо Тебе, щоби як її, задля майбутньої смерті Сина Твого від всякого гріха захоронив, так нам теж за її встановленням, непорочними прийти до Тебе зволив допустити. Через Христа Господа нашого нині і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Молитва про тихість і смирення

О, Діво невимовної покори, Мати Божа, глянь милосердно на Твоє блудне дитя, щоб за Твоїм заступництвом перед Богом пізнало любов Твою, о Мати моя. Випроси мені ласку відвернення від своїх гріхів, котрі ведуть мене до згуби. Щоб я уникнув (-ла) всілякої гордині, наслідуючи смирення і тихе Серце Твоє, заслужив (-ла) вічну хвалу, обіцяну покірним і тихим. Амінь.

Молитва про доброту серця

Маріє, Мати Божа, збережи в мені серце дитини, серце чисте, як джерело. Нехай буде моє серце простим, таким, в якому нема місця для смутку. Дай мені серце великодушне і чуйне, серце вірне і шляхетне на зразок Твого серця. Дай мені серце, яке не забуває добра, не тримає образи. Вчини, щоб моє серце було тихе і покірне; щоб любило, не очікуючи на взаємність; щоб з радістю витривало в Серці Твого Сина. Вчини, щоб моє серце огорнуло цілий світ, аби не ранила його невдячність і байдужість. Вчини, щоб моє серце жило славою Ісуса, щоб відповідало на Його любов і осягнуло повноту щастя в Небі. Амінь.

Молитва за навернення грішників

Наймилостивіша Діво Маріє, Прибійище грішників, благаю Тебе через милосердя Серця Твого, повного співчуття, і через смерть улюбленого Сина Твого Ісуса, ви-

проси ласку навернення всім грішникам, а найбільше тим, котрі через згіршення і хибні науки спонукають ближніх до гріха. Нехай щиро навернуться до Бога. Со-лодке Серце Марії, будь нашим спасінням. Амінь.

Молитва вшанування і благання до Пресвятої Диви Марії, Непорочної Улюблениці Святого Духа

О Маріє, Непорочна Улюбленице Духа Святого, Ти — слава Єрусалиму, радість Ізраїля, почитання народу нашого. Ти, як мужня Наречена, потоптала голову змія, бо в любові Духа Святого принесла в Жертву Твого Божого Сина Отцю Небесному для спасіння світу. Через заслуги цієї дорогоцінної Жертви випроси мені сім дарів Святого Духа. Дякуємо Духові Святому, що вибрав Тебе Своєю Улюбленицею та зробив дароносицею Своїх ласк. Глянь на мене Своїми милосердними очима, на мою нужду і біду. Допоможи мені, аби моє серце завжди було святинею Духа Святого, аби ніколи через важкий гріх не втратив(ла) ласки Божої та не зганьбив(ла) Його святині. Вчини, щоб колись з Тобою, Непорочна Маріє, вічно любив(ла) і прославляла Духа Святого в Небі. Амінь.

Прохання до Матері Божої

Пречиста Діво Маріє, вибрана Богом! Уділи мені помочі та віддали спокуси і гріхи, котрі спотворюють мое тіло і душу.

Вчини, щоб чиста любов Найсвятішого Серця Господа Ісуса наповнила мою душу так, щоб ніщо негідне не могло до неї увійти. Нехай Найсвятіше Серце Ісуса наповнить мою пустку та самотність і веде до правди, любові та покори.

Найсвятіше Серце Ісуса, будь моєю любов'ю! О, Найсвятіше Серце Марії, будь моїм спасінням!

Молитви до Матері Божої

О, Пресвята Мати, хочу винагородити зневаги, які нанесли Твоєму Непорочному Серцю, приймаючи їх, хочу стати жертвою любові для Любові. Амінь.

* * *

Радуйся, Царице, Мати Милосердя, життя насолодо і надіє наша, радуйся!

До Тебе ми кличемо, вигнані сини Єви.

До Тебе зітхаємо в стогонах і плачі на цій долині сліз.

Тому, Заступнице наша, милосердний погляд до нас зверни і Господа Ісуса, благословенний плід лона Твого, нам по цім вигнанні покажи.

О щедра, о милостива, о солодка Діво Маріє!

* * *

Під Твою милість прибігаємо, Богородице Діво, молитвами нашими в скорботах не погорди, але від бід ізбав нас, єдина чиста і благословенна.

Преславна Приснодіво Богородице, прийми молитви наші й донеси їх Синові Твоєму і Богові нашому, щоб спас задля Тебе душі наші.

Зміст

Вступне слово	3
Вимоги Години Ласк	6
Ангел Господній	8
Псалом 51 (50)	9
Свята Вервиця	11
Розважання страсних Таїнств	
Перше страстне Таїнство	13
Друге страстне Таїнство	16
Третє страстне Таїнство	18
Четверте страстне Таїнство	20
П'яте страстне Таїнство	24
Акт надолуження Найсвятішому Серцю Христовому	28
Акт особистого віддання себе під опіку	
Матері Божої Непорочного Зачаття	30
Вервичка до Непорочного Зачаття Діви Марії	31
Величальна пісня	32
Молитви, які можна змовляти після закінчення Години Ласк	34

Релігійне видання

ГОДИНА ЛАСК

**Непорочно Зачатої Пречистої Діви Марії
8 грудня, 12.00-13.00 год.**

Упорядник с. Християна Голомідова

Літературний редактор о. Ігор Пелехатий

Дизайн і верстка Миколи Іванотчака

Підписано до друку 26.11.2007. Формат 60x84 1/16
Папір офсетний. Ум. друк. арк. 2,93. Наклад 1000. Зам. № 306.

Видавництво та друк „Нова Зоря“,
м. Івано-Франківськ, пл. А. Міцкевича, 5,
тел./факс (0342) 55-24-45; тел. (0342) 52-73-48,
e-mail: nz@com.if.ua <http://nz.com.if.ua>

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи серія ДК № 402 від 04.04.2001 р.